

[NIEUGONNY *ai*

N sg m nieug(o)nny.

Sł stp, Cn brak.

Taki, którego nie można dogonić, dopędzić: Y Niedźwiedź nieugonny/ po drzewie do vlá/ Rychley ípádnie niż tám wlafl/ gdy go zajmie kulá. BielawMysł C3v (Linde s.v. ugonny).

FP